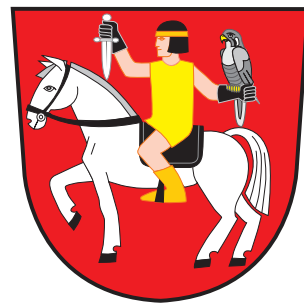

Sokolnický zpravodaj

Příloha 4/2024

Vydává zastupitelstvo obce Sokolnice – zdarma

Osvobození Sokolnic – duben 1945

Vážení čtenáři Sokolnického zpravodaje,

i když letošek není rokem jubilejním, stojí za to připomenout si tyto události i letošní duben. Určitě už bylo o tom napsáno hodně vzpomínek, jsou mezi námi i pamětníci této smutné doby a myslím, že není na škodu si ji připomenout. Mám před sebou text, který sepsal bývalý kronikář naší obce pan František Fasora.

Duben 1945 se zapsal nesmazatelným způsobem do paměti nás všech, kteří jsme toto historické období prožili, a tím se stali pamětníky následujících událostí. Pro ostatní je to příležitost, aby se s událostmi dubna 1945 v naší obci blíže seznámili.

Po záboru naší země hitlerovským Německem se utvářely různé odbojové organizace, které měly za úkol bojovat proti nenáviděným okupantům. Hlavní známý způsob místního protifašistického odboje v naší obci představovala zprvu činnost skupiny Vostok, jejímž jádrem bylo 5–8 zaměstnanců ČSD. Zpočátku prováděli rozsáhlé a spolehlivě zabezpečené letákové akce, a to hlavně v obcích a městech ležících podél železniční trati. Umožňovala jim to skutečnost, že měli volné jízdenky na vlak a hlavně byli důvěrně známi s mnoha zaměstnanci ČSD. Tiskoviny jim připravoval Josef Šmíd – student VŠ, bytem na nádraží ČSD Sokolnice, a Otakar Ptáček – úředník firmy Šaratica Sokolnice. Velmi důležitou činnost na tomto úseku prováděl Vladimír Volejník, krycím jménem Jiří, zaměstnáním mechanik na brněnském letišti. Volejník podával zprávy z letiště a poznatky o dislokaci vojenských a policejních útvarů v Brně. Tato síť pronikla i do brněnské Zbrojovky, odkud prostřednictvím sokolnického občana Havelky získala důležitou technickou dokumentaci a vzorky materiálů. Zpravodajskou činnost v Sokolnicích také vykonávala odbojová organizace „Obrana národa“, jejímž velitelem byl učitel Antonín Neveselý ze Sokolnic.

Již týden před příchodem vlastních frontových událostí, dne 18. dubna před polednem, se za obcí ozvala mohutná detonace. To Němci vyhodili do povětří kamenný obloukový železniční most přes Zlatý potok, asi 300 metrů před vjezdem do sokolnického nádraží. Důsledkem této akce bylo naprosté přerušení železničního spojení do Brna a ještě také přehrazení vodního toku potoka sutinami kamení z mostu. Tímto vzniklo v polní trati „Hrubé louky“ jedno veliké jezero a domy na ulici Kaštanové měly zatopené sklepy.

V pondělí 22. dubna přijelo do Sokolnic mnoho německých tanků, nákladních aut s vojenským materiálem s municí i pěšího vojska. 23. dubna procházela frontová linie obcemi Moutnice, Měnin, Nesvačilka, Žatčany a Újezd. Německé jednotky postupovaly do Telnice a So-

kolnic, které byly vojskem i vojenskou technikou doslova přecpány. V úterý 24. dubna – již od časného rána – téměř po dobu tří hodin byly Sokolnice ostřelovány dělostřelctvem Rudé armády. Pod touto palebnou ochranou postupovala vojska Rudé armády do obce třemi proudy. První postupoval od Telnice po silnici „Mrtvá“, druhý postupoval od západu po silnici odbočující z hlavní silnice „hodonínské“ směrem k železniční trati „Na Výhoně“ a dál do obce a třetí od východu od Újezdu po ul. „Kaštanová“.

Němci mohutnému náporu tolika vojáků a techniky neodolali a stáhli se do severní části naší obce, kde se postavili k obraně u zámku a přilehlé bažantnice. Asi v 9.30 hod. vnikly první tanky R. a. a samopalníci do jižní a západní části Sokolnic, zběžně zkontrolovali domy a sklepy a rychle vyčistili toto území od schovaných Němců, kterých bylo naštěstí velice málo. Kolem půl jedenácté hodiny byla celá obec i zámecká čtvrť a do 14. hod. i celá bažantnice v rukou vojsk R. a.. Jedině silnice z Telnice na železniční nádraží Sokolnice byla ještě odpoledne pod dělostřelckou palbou Němců, kteří stříleli z kopce Stará hora nad Újezdem a od Mohly míru. Nápor R. a. ve směru od Újezda a Zbýšova se však tyto německé pozice neudržely a ještě k večeru byly R. a. osvobozeny obce na sever od Sokolnic, tj. Prace, Ponětovice, Jiříkovice, Šlapanice, Kobylnice a Dvorska.

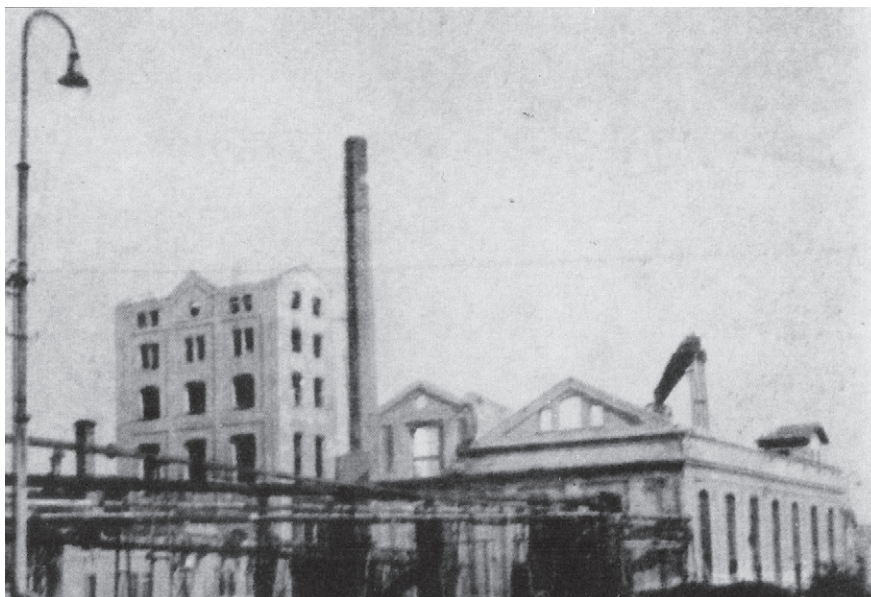
Průlom R. a. do Sokolnic byl těžký. Při dobývání obce padlo 56 příslušníků R. a., kteří byli pochováni buď ve společných hrobech, nebo byli soustředěni k pohřbení na malý polní hřbitůvek vybudovaný na pozemku vpravo u silnice do Telnice, v těsné blízkosti strážního drážního domu za železničním nadjezdem. Tělesné pozůstatky padlých vojáků R. a. byly později, asi kolem 10. 6. 1945, exhumovány a uloženy na vojenském hřbitově v Ořechově u Brna, nebo na vojenském oddělení na Ú. h. v Brně.

Ztráty příslušníků Wehrmachtu byly rovněž vysoké, jejich počet však tehdy nebylo možné zjistit. Snad postačí, že za bojů o Sokolnice byl zabit vysoký německý důstojník generálporučík Hans Köllner, velitel 19. pancéřové divize. Padl dne 23. 4. údajně při bombardování. Při této akci pozbyl levou ruku, což pomohlo při identifikaci jeho kosterních pozůstatků, které byly před několika lety exhumovány a převezeny k uložení do rodinného hrobu v SRN.

Jeho hrob se nacházel v zámeckém DpS Sokolnice a byl pro širší veřejnost utajen.

Jak již bylo zmíněno v předchozí části této zprávy, 24. dubna byly Němci zničeny mosty přes Zlatý potok nejen v Sokolnicích, ale i v Telnici a Kobylnicích. Ženijní vojska R. a. je ihned vybudovala jako náhradní mosty dřevěné konstrukce, které sloužily svému účelu ještě několik let po válce.

V úterý 23. dubna zapálili Němci objekty Rolnického akciového cukrovaru v Sokolnicích, kde bylo požárem zničeno veškeré strojní zařízení, ohněm zničeny střechy a stropy na všech budovách a bylo zničeno 60 vagonů surového cukru. Následná rekonstrukce cukrovaru stála pak 100 milionů korun poválečné měny. Téhož dne také zapálili Němci Sladovnu u Sokolnického nádraží, kde bylo uskladněno a požárem

rovněž zničeno 250 vagonů ječmene. Ve sklepních prostorách sladovny byla umístěna Němci část líšeňské továrny „FLUGMOTORWERKOSTMARK“ a vyráběly se tam letecké součástky. V tomto podniku bylo zaměstnáno asi 2000 lidí. Požár tam způsobil velké škody. A dalším, také založeným požárem, bylo zničeno malé skladiště obilí v Moravcově domě u nádraží, dnes správní budova ČSAD Telnice.

Ve čtvrtek 26. dubna, po ústupu Němců z obce, provedla německá LUFTWAFFE letecký nálet o počtu 8–10 letadel na Sokolnice a Újezd. Letadla shodila na Sokolnice několik leteckých bomb, a touto akcí bylo totálně zničeno x obytných domů a 10 značně poškozeno. Z útočících letadel se prý žádné nevrátilo na svou základnu, protože stíhači R. a. v leteckých soubojích

všechny sestřelili. Při náletu letadel R. a. na kolonu vojenských vozidel, která stála na ulici Brněnská, bylo fosforovými zápalnými bombami zapáleno mnoho domů i zemědělských objektů (stodol, chlévů a pod.) nejen na ulici Brněnská, ale i kobercově na různých částech obce.

Ztráty na lidských životech, jak vojáků R. a., tak i německých vojáků i místních obyvatel, byly veliké. Rovněž škody na budovách také značné. 37 převážně obytných budov vyhořelo, z nichž některé do základů, 45 domů bylo těžce poškozeno bombardováním nebo dělostřeleckou palbou. V obci nezůstal ani jediný dům, který by nebyl nějak poškozen.

První hody po osvobození obce

CIVILNÍ OBYVATELSTVO – ZTRÁTY NA ŽIVOTECH, OBĚTI VÁLEČNÝCH FRONTOVÝCH UDÁLOSTÍ

PADLÍ – POPRAVENÍ – UMUČENÍ:

Brázda František, železničář, nar. 17. 1. 1920, Sokolnice čp. 222, zatčen pro sabotáž 16. 5. 1940, umučen 13. 10. 1940 ve Straubingu.

Brychta Miroslav, dělník nar. 4. 4. 1916 v Březském, Sokolnice čp. 144, partyzán, skupina generála Luži, padl v boji 9. 5. 1945.

Buršík František, krejčovský tovaryš, nar. 23. 3. 1917, Sokolnice čp. 34, popraven 24. 5. 1943 v Hannoveru.

Golda Jaroslav, podplukovník čs. armády, plukovník in memoriam, nar. 6. 9. 1893 v Sokolnicích, ruský legionář, přísl. 2. střeleckého pluku Jiřího z Poděbrad v I. svět. válce. Ve II. svět. válce zástupce velitele ilegální odbojové organizace Obrana národa, Brno-město, popraven 19. 2. 1943 ve Frankfurtu nad Mohanem.

Václav Haňka

Haňka Václav, narozen 7. 12. 1919 v Sokolnicích, poručík leteckých částí Britského královského letectva ve Velké Británii, navigátor 311. perutě. Zahynul 18. 10. 1942 při havárii letounu u Uxbridge. Rozkazem ministra obrany ČSFR čís. 0103 byl povýšen s účinností od 1. 6. 1991 do hodnosti podplukovníka in memoriam.

Horák Josef, nar. 13. 1. 1889 v Sokolnicích, major čs. armády, bytem Brno, popraven 25. 11. 1943 ve Vratislavi.

Macenauer Antonín, nar. 27. 7. 1882, holič, Sokolnice č. p. 303, zatčen 17. 9. 1942 pro účast svého syna Antonína Macenauera v čs. zahraničním vojsku. Byl popraven 20. 2. 1943 v Osvětimi. Jeho dcera Květoslava Blahoňovská byla vězněna v internačním táboře ve Svatobořicích.

Volejník Vladimír, nar. 10. 10. 1920, technik, Sokolnice čp. 278, pro účast na sovětském vojenském zpravodajství pro stanici K Y R zatčen 18. 3. 1941, popraven 3. 5. 1943 v Berlíně.

Vrána Richard, nar. 10. 10. 1901 v Ostravě, správce pivovaru v Sokolnicích, bytem Sokolnice 151, účast na činnosti ilegální sokolské organizace. Umučen 24. 4. 1942 v Mauthausenu.

Váša Jan, nar. 1. 6. 1900 v Želešicích, Sokolnice čp. 160, dělník, člen ilegální odbojové organizace, umučen 18. 8. 1942 v Mauthausenu.

RASOVÁ PERZEKUCE SOKOLNICKÝCH OBČANŮ – ŽIDŮ:

Zajíček Gustav, nar. 9. 9. 1897, obchodník, Sokolnice 130

Zajíčková Jana st., nar. 5. 8. 1886, Sokolnice 130

Zajíčková Jana ml., nar. 10. 4. 1920, Sokolnice 130

Zajíčková Sidonie, nar. 2. 8. 1921, Sokolnice 130

Zajíčková Tylda, nar. 8. 11. 1922, Sokolnice 130

Všichni zařazeni do transportů Brno–Terezín dne 4. 4. 1942 a odtud 18. 4. 1942 transportováni do Rawic v Polsku, opět hromadným transportem. O způsobu jejich smrti nebyly nikomu podány zprávy.

OBĚTI VÁLEČNÝCH UDÁLOSTÍ – nálety na Brno, smrt během frontových událostí v naší obci, nucené práce v Německu.

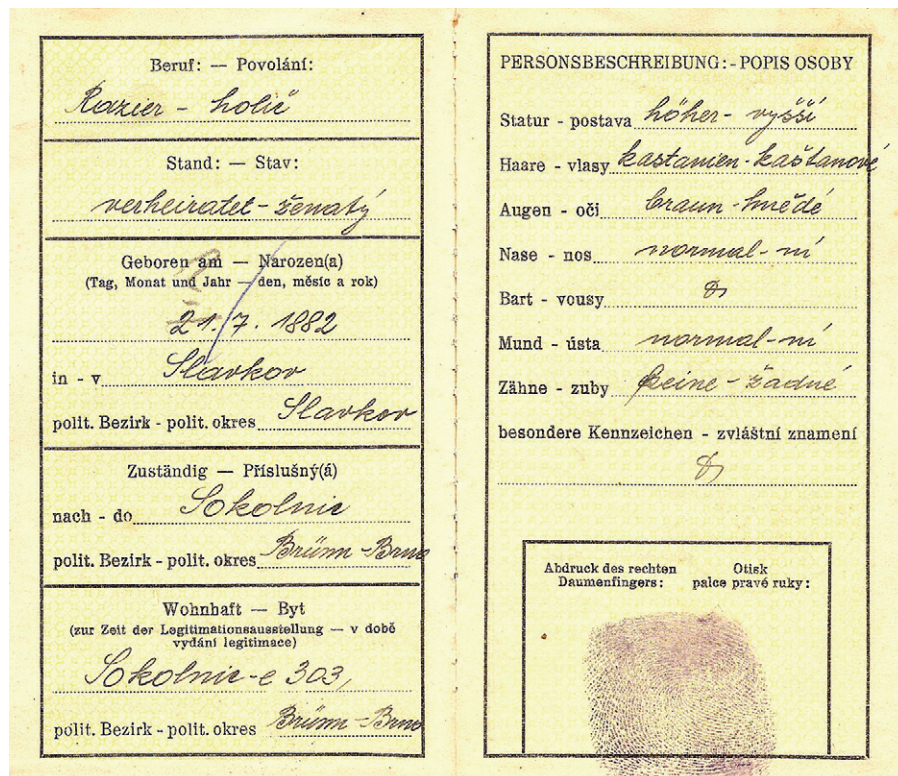
Bělohoubek Miroslav, nar. 22. 1. 1924, stolař Sokolnice čp. 254, zemřel 25. 8. 1944 při náletu v Brně.

Demek Karel, nar. 8. 8. 1921, Sokolnice čp. 11, nasazen na nucené práce v Německu, počátkem roku 1945 byl v Německu odeslán na zákopové práce na západní frontu, odkud utekl a asi v obci Kanth u Vratislavi zemřel na tyfus dne 31. 7. 1945. /verze 1./, verze 2./ Pod jménem Daněk Karel jsou všechny údaje totožné se jménem Demek Karel a dále uvedeno: nezvěstný. Právoplatným usnesením Okresního soudu v Brně-okolí ze dne 10. 5. 1948 čís. 136/47-9 se považuje den 31. 7. 1945 za den jeho úmrtí. Místo úmrtí neznámé.

Doubková Josefa, nar. 5. 11. 1901 v Borovci, v domácnosti Sokolnice čp. 275, zemřela při náletu na Sokolnice 24. 4. 1945.

Fojtl Josef, nar. 29. 3. 1924, kovodělník Sokolnice čp. 79, zemřel při náletu na Sokolnice 24. 4. 1945.

Hladký Josef, nar. 19. 2. 1907 v Zahradišti, zemřel při náletu v Sokolnicích, dočasně pochován před sokolnickým zámkem. Po exhumaci pohřben v Brně-Židenicích.

Všeobecná občanská legitimace Antonína Macenauera st.

Eigenhändige Unterschrift des Legitimationsinhabers:	Vlastnoruční podpis majitele legitimace:	Raum für die Anmerkung der Änderungen des handschriftlichen Inhaltes der Legitimation, insbesondere für die Anmerkung der Änderung des Namens, des Berufes, des Standes, der Heimatzuständigkeit, der Wohnung. Die Anmerkungen werden von der Behörde vorgenommen.	Místo pro poznamenání změn rukopisného obsahu legitimace, zejména pro poznamenání změny jména, povolání, stavu, domovské příslušnosti, bytu. Poznámky provede úřad.
<i>Antonín Macenauer</i>			
Ausgestellt von der Bezirksbehörde	Vydal okresní úřad		
in - v <i>Brünn - Brno</i>			
Am - Dn. <i>6. 2.</i> 19 <i>46.</i>			
Za okresního hejtmana:			
			
(Unterschrift. — Podpis.)			

Verwaltung Konzentrationslager Auschwitz Eff. Az: 14/ <i>96856/43</i>	Auschwitz O/S., den 194..... Telefon Nr. 65. Bahnhstation: Auschwitz (Oświęcim) Postcheckkonto Breslau Nr. 458.
Betrifft: Nachlassachen des verst. Häftlings Nr. <i>96856</i> <i>Macenauer Anton</i> , geb. <i>27. 7. 82</i>	
Anlagen: Eine Empfangsbestätigung.	
An die den Herrn <i>Blachonerski Karl</i> <i>Sokolnitz 303 b. Brünn</i>	
Als Postpaket wird heute der Nachlass des am <i>20. 2. 43.</i> im hiesigen Lager verstorbenen vorgenannten Häftlings zur weiteren Verfügung übersandt. (Nachlasspaket ist besonders gekennzeichnet.) Die Anschrift der Angehörigen lautet:	
Ein Nachlassverzeichnis liegt dem Paket bei. Es wird gebeten, die beigelegte Empfangsbestätigung unterschrieben zurückzusenden.	
Der Leiter der Verwaltung des Konzentrationslagers Auschwitz i. A. <i>[Signature]</i> // Unterschriftsführer	

Oznámení o úmrtí Antonína Macenauera st.

Chyba Antonín, nar. 20. 9. 1921, Sokolnice čp. 79, zámečník. Zemřel při náletu na Sokolnice 24. 4. 1945.

Jančová Božena, nar. 20. 9. 1921 ve Šlapanicích, dámská krejčová, Sokolnice čp. 184, zemřela při náletu na Brno 12. 4. 1945.

Janištin Jindřich, nar. 19. 4. 1878 v Újezdě u Brna, vrátný v cukrovaru Sokolnice, zemřel při náletu na Sokolnice.

Klašková Růžena, nar. 16. 6. 1926, studentka, Sokolnice čp. 165, zemřela při náletu na Sokolnice 17. 4. 1945.

Koláček Antonín, důchodce, Sokolnice 118, zemřel po náletu na Sokolnice 24. 4. 1945.

Novotný Josef, nar. 13. 8. 1927, Sokolnice čp. 245, zemřel 12. 4. 1945 při náletu v Brně.

Servis Jaroslav, nar. 15. 10. 1899 v Suchohrdlích u Znojma, strojuvůdce, zemřel 11. 10. 1944 při výkonu služby strojuvůdce vlaku Brno-Přerov na traťovém úseku u Sokolnic při sestřelování hloubkovými letci (tzv. „kotláři“).

Umlášek František, nar. 18. 5. 1910, Sokolnice čp. 22, zemřel 18. 4. 1945 při náletu na Sokolnice.

Vantuch Emil, nar. 11. 10. 1897 v Ostravě, četnický štábní strážmistr, zemřel při náletu na Sokolnice 25. 4. 1945.

Vykoukal Stanislav, nar. 8. 11. 1932, školák Sokolnice 162, zemřel při náletu na Sokolnice 24. 4. 1945.

V koncentračních táborech, na nucených pracích a v zahraničním odboji zahynulo 10 občanů, při náletech na Brno, na Sokolnice a během frontových bojů zemřelo 15 občanů a v koncentračních táborech bylo umučeno 5 občanů – židů. Vážně zraněno během bojů o Sokolnice bylo 6 občanů.

Během frontových bojů a hlavně po nich zavedla R. a. pro muže od 16 do 60 let pracovní povinnost pro armádu. Nakládala a skládala se v prostorách Bažantnice munice a různý vojenský materiál, potraviny, krmivo pro koně atd. Dále tito muži

bourali a odklízeli protitankové zátaras, které Němci nechali v zimním období, na přelomu 1944–45 vybudovat zákopníky, což nebyl nikdo jiný, než muži – Češi ve věku 18–60 let, kteří byli tehdejšími starosty obcí určeni nastoupit civilní pracovní povinnost pro německou armádu. Dále po přechodu fronty přes naši obec zahazovali pěchotní a protitankové zákopy. Do těch posledně jmenovaných byla zahrnována uhynulá zvířata, hlavně koně. A část těchto pracovníků prováděla úpravu terénu na pozemcích u Měnína a v Sokolnicích na Lánech, kde byla zřizována plná letiště.

Tak jako v jiných obcích, tak i u nás jsou na tuto dobu vybudovány pomníky a pamětní desky jako dík padlým

vojákům za jejich životy, které položili za naši svobodu, a také vzpomínka na všechny naše spoluobčany, kteří se znovu získané svobody nedožili.

Sokolnický pomník padlým je umístěn v ohrazené části kolem obecní kapličky na Masarykově ulici a byl vybudován obcí po roce 1918 obětím I. svět. války. Je to na

kamenném podstavci umístěno sousoší znázorňující ženu a matku dvou dětí, které vyhlížejí návrat svého manžela a otce.

Další pamětní deska je umístěna ve vestibulu místní sokolovny příslušníkům Sokola, kteří zahynuli za okupace. Třetí pamětní deska byla umístěna původně na uliční stěně budovy pohostinství na Bednárně a vzpomínkou na čtyři členy místní orelské jednoty, kteří položili svoje životy za svobodu naší vlasti jak doma, tak i v cizině. Během období, kdy tato budova byla v užívání místního zemědělského družstva, byla pamětní deska přemístěna a byla instalována na čelním místě na sokolnickém hřbitově.

A my, sokolníci občané, vzpomínáme na všechny tyto oběti okupace i válečných událostí.

Čerpáno z různých pramenů a za nezištné pomoci pana Ctirada Macenauera a vlastních vzpomínek jako pamětníka té doby napsal František Fasora, současný kronikář obce.

Dle původního textu opsala a historické fotografie ze soukromé sbírky poskytla Miroslava Mifková a rodiny Macenauerova, Haňkova a Dudáková, Volejníkova.

Anglie, letiště 311. perutě EAST WRETHAM, vlevo A. Macenauer, vpravo četař Nyč, nezvěstný od srpna 1941

Hodnost: <i>poručík proužkový, vst. (vst.) hájč.</i>		Jmenován		dnem	vým. čj.
Branný poměr: <i>3 povislán</i>		<i>polním poručov. Utam</i>		<i>1. 8. 1937</i>	<i>23491-01/ oddíl. 37</i>
Kmenové těleso: <i>Lit. pl. 3</i>		<i>nočním letcem</i>		<i>2. 7. 1937</i>	<i>4824-01/ odd. 37</i>
Čítací těleso:		<i>Nalétkovo celkem 1920 letů v celkové době 510h.</i>			
Místo narození	obec	<i>Šlapanice</i>			
	okres	<i>Brno-venkov</i>			
	země	<i>Moravskosleské</i>			
Domovská příslušnost	obec	<i>Sokolnice</i>			
	okres	<i>Brno-venkov</i>			
	země	<i>Moravskosleské</i>			
Bydliště: <i>Přestávky</i>		Místo pro jiné úřední dopiňky: <i>Macenauer celkem 1920 letů</i> <i>Macenauer celkem 1920 letů</i>			

Jest oprávněn nositi cizí letecké odznaky			Místo pro jiné úřední dopiňky:		
výnos čj, kterým propůjčen	druh odznaku	které armády			
	<i>pilotní pilotní</i>	<i>francouzské anglické</i>			

Jméno des Briefschreibers:

Solejnická Kachnina

Geliefert:

Berlin-Plöghensee, den 3. Mai 1943.

Königsdamm 7
Haus III Zelle 3/152

"Moje milá, naděse milobornu rodice a myš
poubrvenci! Prijmete odemne nejrodice nejse
porodrat, vzpomínat na Vas břechny s klerijem
jaem xil, Vas milovat, čit a si Vas vřechnout
Děkuji Vám Vaem za vřechno, co jste kdy pro me
a "Livoťe učim a pro me obětovč a prošim Vas
mils' Mamincek a Tatiček aby jste me zve odpu-
tili, jestli jsem Vas kdy namoušel nebo určil ne-
koho z Vas. Já mám na Vas ty největší nejse vzpomín-
ky a kterým jsem se vždy těvil, a Vas vždy o me
Vám a pyčím vyprávět. Moje radost o milost byla
mi odmlhnutá a moje poprova stanovená dnes
3 května v 4 hodin večer k vykonání. Proším Vás
Maminko a Tatičku aby jste byli staticí a nachovoi
si khol a svoje nervy radon' pro ty malé Vase miláčky
Uduky, Spřobřobky, prani, musile xit a jim svoje ra-
radě si musile nachovoi aby jste je vychovoi v rozu
mne pozitivě občany. Vím ze znárodním mero' tam
xít nekomale. Já jsem klychija zmírám spangym
nědomnípa klych' musím xemít, jak zmírám státní

Nur die Einie benutzen! Ränder nicht beschreiben!

vse mlheske myš k' xet slyse s helby
k' xet vzpomínat a vyjma more, ce mnos
moyicha jo'te k' moyjant, smel k' xet
jme k' xet, jst to rohen, jst rody se j
jst drubeho kmiró o by v' xodl moy' a k'
myš, spov'ellinger a spokojen' s' xet a j
xod' k' xet, m' j'm mnos' planá a rymat'
i' xole x' j'm si xone p' xemby nedelol ole x'
se j' me j' j' slau j'm a o' xodnjai k' xet. Mils' xou
rozuce vzpomínajte na mne a se vzpomínate se
mne x' jte. Xlych' o' xodnjai s' xet se mnos
v' xet ad' x' jme si klych' smel vzpomínat
mi prošim Vas o' xet! D' xov'ate me milovat o' xet
klych' a xet, jst j' xodn' na tabe z' k' xet. Xet
vzpomínat a si se to xet. Dnes j' 4 hodin
se k' xet na 4. xod' a mlé x' k' j' j' k' xet
o' xet a xit mlé x' k' xet, k' xet xet x' o' xet
mnoim s' xet, mojm k' xetem, o' xet j'm k' xet
t' k' xet o' xet. Xet k' xet, smel se xet
x' xet o' xet. Xet x' xet, x' k' xet to x' x'
to x' xet a x' xet. Xet j' xet, x' xet x' xet
j' xet dol ve j'm k' xet, mnos' xet si im
mnoim s' xet, j' x' xet k' xet a j' xet smel
klych' x' jte, me vzpomínat smel o' xet

aby jste mohli být hrdí na mne! Miloval jsem Boha
a milovat ho budu všem se. Bůh čím dobře činí
Pochváleno buď jeho slava jeho ať je vždy říkán
amen! Prosím Vás aby jste věnovali dětem všechny
prospěšky a otázky, aby jste je přiměli aby se uali
a aby byli šťastnými a spokojenými lidmi. Lidé
ske spokojenosti, pro dobro jejich pracovali a její třeba
také pro nás. Bůh nás miluje a jeho pomáhat s každ
mým jím umíte, Buďte vždy a vždy to lepší
aby na to. Víte, jak se ukládá lidstvo. Spokojenost
proteem! Jen smíme a Bůh a také mluvíme jen
příp. když vstane a vstane a poradí s kým! Chodě
chodě Bůh mluví a pomodlete se na mne a
ne moje sporeni a vykoupení a Bůh. Nejl jsem se
do posledních chvil, bych mohl být prospěšný celí
lidstvo spokojenosti a pro mne mohl pracovat. Bůh mne
vůle navolal a proto následují jeho jméno. Přijmí
máte ne mne často, vypracujte a mne. Všem dětem
a dětem, věřte! nemuvám jeho vyprávěl lidstvo
spokojenosti, stěte moji pomáhat a můj odkaz
Chci aby jste vypracovali na mne vždy a učením
ne se obzami v očích. Mluvíme Bůh. Každému
a otěcme jsem čistý jeho kůlka, boji neposkvo
můj mluví, věm se mne Bůh přijme. ať vždy

(V Berlíně 3 května v 5 hodin)

šťastnost! Ne konci života, jest člověk nepokojný.
si a my chci ji! Velikou by udělem stělu a Bůh
a s těmi samými pracoval. Mluvíme Bůh, jsem byl
maly, přibavole psi se mne ne dají se. a mluví se
jsem ale přimě. přičle! Mluvíme vše to se rozumí
jsem ale přimě. přičle! Mluvíme vše to se rozumí
obrány zemědělní a koncovy, ja zmloum ale
jsem zemědělní slava emě včelí, jak, člověk mluví
em. hrošíny, ja ji tu dočím znám ole. mluvíme
se ji a přimě jsem při sedroem, věru, tím vše
se nepok. těm mne mne přičle, jak, ja mne
mluví mne. Bůh a to mluví mluví mluví
občerství a trpět! Mluvíme Bůh mne včelí mluví
umím jakto projev hrošíny, Bůh ti to mluví. a
vzpruhou, mluvíme, nepokojný mluví, ja se
modlete se všechny přičle a nepokojný mluví se. mluví
děje. a mluví. Bůh a Bůh. ja jsem mluví mluví
mluví. Bůh se se se se se přičle, ja se mluví mluví
Bůh a Mluví Bůh přičle. a se přičle, ja se mluví mluví
Bůh ochrovní a nad těmi lidmi, nad těmi a Bůh mluví
dělami. Bůh jak psi ty mluví ochrovní mluví! Bůh mluví
Bůh se všechny Bůh ještě jehou, jsem Bůh
včelí mluví, a ochrovní mluví se Bůh se Bůh mluví
nemohu opletí. Ne věnuj pomáhat Bůh
Věnuj se syn Bůh mluví Bůh mluví.